

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

«Tracteu els altres tal com voleu que ells us tractin a vosaltres»

Aquest primer diumenge de juliol celebrem la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit. El lema d'enguany és: «Fes als altres tot allò que vols que et facin a tu». S'inspira en una recomanació de Jesús —«feu als altres allò que voleu que us facin»— que es troba al capítol sisè de l'evangeli de sant Lluc, al centre d'un passatge que tracta de la misericòrdia i l'amor als enemics. Comportar-se amb els altres tal com volem que els altres es comportin amb nosaltres és un bon criteri d'actuació per a les relacions entre les persones; és un criteri realista i raonable, que certament resulta molt pràctic i eficaç per a la convivència humana.

Les relacions humanes es desenvolupen en bona mesura a través de la reciprocitat, que és l'acció de correspondre a una altra persona, de donar i de rebre, d'intercanviar béns i serveis. Els vincles personals, familiars, professionals, econòmics, polítics, etc., es realitzen d'acord amb els intercanvis que es duen a terme. En les relacions entre els esposos i en tots els àmbits de la relació dintre de la família, les persones intercanvien sobretot sentiments i amor; en el món del treball es dona principalment un intercanvi de béns; i el mateix podem dir sobre les relacions entre empreses, institucions i administracions; finalment, en l'àmbit de les relacions internacionals també hi ha mecanismes i pràctiques de reciprocitat.

La reciprocitat és un valor social que ajuda el creixement personal i que d'alguna manera oxigena les relacions humanes i institu-

cional, perquè es generen beneficis per a totes les parts. Ara bé, perquè les relacions entre persones i institucions arribin a bon port cal la intel·ligència social, que és la capacitat de relacionar-se amb els altres de manera harmoniosa, pacífica i constructiva. La bona relació ajuda a comunicar-se de manera efectiva, a saber gestionar les emocions i a obtenir bons resultats en les diferents interaccions socials. No hem d'oblidar que quan naixem, depenem absolutament del tracte i la cura que ens dona la nostra mare; necessitem aliments i aten-

ció, però també afecte i proximitat, i aquesta necessitat dura tota la vida.

La intel·ligència social ens ajuda a tenir en compte l'altre i a no guiar-nos només pel nostre interès personal; també ajuda a moderar l'afany de poder i a ser més solidaris i conscients de la pertinença a un grup humà concret; d'altra banda, eleva l'autoestima perquè fa que la persona se senti acceptada i valorada i això també la fa sentir més segura d'ella mateixa. Aquest factor d'intel·ligència porta a implicar-se activament en els diferents àmbits de la societat, a desenvolupar el sentit de comunitat, a no interessar-se només per un mateix, sinó també per les causes nobles en tots els ambients dels que es forma part, per la història passada i pel futur que vindrà, i per millorar el món des d'una actitud solidària.

Jesús ens ensenya a tractar els altres tal com volem que ells ens tractin. Però també ens motiva perquè anem més enllà, per arribar a esti-

mar fins i tot els enemics, per fer el bé als qui ens odien, beneir els qui ens maleeixen, pregar pels que ens injurien, perdonar sempre, ser compassius com el nostre Pare del cel és compassiu. Jesús ensenya no només a complir el principi de la reciprocitat, de la justícia en les relacions amb els altres, sinó que també ajuda a viure les relacions amb els altres des de la perspectiva de la misericòrdia, a ser sempre benignes i indulgents, oferint misericòrdia i descobrint la veritable alegria en el fet de compartir amb generositat.

ENTREVISTA

La missió del bisbe

MARC OUELLET

La Congregació per als Bisbes és l'estament vaticà que selecciona els nous bisbes abans de l'aprovació papal, i també organitza la visita *Ad Limina*, que fan cada cinc anys els bisbes a Roma. El prefecte de la Congregació, cardinal Marc Ouellet, va visitar recentment el Monestir de Montserrat, on va comprovar «la presència molt palpable de la devoció a la Santíssima Verge, un lloc que va ser tan significatiu per a sant Ignasi de Loiola, qui fou un gran admirador de santa Maria».

Quines qualitats ha de tenir un bisbe?

L'any 2014, el Papa ens va fer un discurs sobre la figura del bisbe. Va insistir, sobretot, que el bisbe ha de ser testimoni de la resurrecció, portador del misteri de Crist amb alegria. Com va escriure a *Evangelii Gaudium*: «els bisbes han de ser apòstols de la misericòrdia, propers al poble, no distants, amb capacitat d'acompanyar, de comprendre i de caminar amb el poble. Són els primers mestres de la fe a la seva diòcesi. I cal que el seu contacte amb els sacerdots sigui font de confiança i de compromís».

Com es prepara una visita *Ad Limina*?

Entre sis i vuit mesos abans de fer-la, els bisbes reben un qüestionari a través del qual han d'informar sobre l'estat de la seva Església local. El sentit de la visita és, sobretot, enfortir la vinculació amb el Papa. També és bo dialogar amb les Congregacions de la cúria romana, perquè així trobem maneres de millorar. Per a nosaltres, és important dialogar amb les esglésies particulars.

Quin missatge transmet el Papa als bisbes?

Francesc dona un impuls missioner molt fort a l'Església. Posa els pobres en el centre d'atenció; és una manera de demanar-nos ser missioners. La missió comença amb la caritat, i la paraula que acompanya la caritat té el seu efecte de conversió i de transformació del món.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

De la fe i les obres

Un home de mitjana edat que vivia al carrer demanava almoïna a la porta d'un centre juvenil catòlic. Un jove de vint-i-sis o vint-i-set anys li ha donat un entrepà en dues o tres ocasions, mentre s'interessava per la seva situació i conversava breument, però amb actitud acollidora, amb ell. «Germans meus, no comprometeu la fe que teniu en nostre Senyor Jesucrist gloriós fent distinció de persones» (*Jm 2,1*).

En el darrer diàleg, li preguntà de què treballava abans de quedar-se aturat. L'home respongué que feia anys que es dedicava al manteniment de locals i d'instal·lacions. Després, amb la fallida de l'empresa, vingué l'atur. Acabat el subsidi, va perdre el pis on vivia i es trobà al carrer. Aquí acabà la conversa i s'acomiadaren. «Escolteu, germans meus estimats: ¿No és Déu qui ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?» (*Jm 2,5*).

Una setmana després, el jove buscava l'home que vivia al carrer. Quan el trobà li va oferir una feina a l'equip de manteniment de l'empresa on ell treballava. L'home no se'n sabia avenir. I més encara, quan el jove li va comunicar que, per

fer el pas del carrer al món laboral, l'ajudaria buscant-li i assumint les despeses d'un lloc per dormir, i també les del seu sosteniment durant els dos primers mesos fins que ell es pogués organitzar autònomament amb la retribució que rebria pel seu treball. «Si compliu el manament regl de l'Escriptura: Estima els altres com a tu mateix, obreu bé. Però si feu distinció de persones cometeu un pecat, i la Lleï us acusa, ja que la transgreïu» (*Jm 2,8-9*). El relat, fins aquí, ja ofereix prou motius de reflexió, però no ha acabat.

Un mes després, l'home que havia aconseguit sortir de la seva situació tornà a la porta del centre juvenil i, a mesura que anaven sortint o entrant, aturava els joves que l'havien ajudat i, després de posar-los al corrent de la seva nova situació, els donava les gràcies per les ajudes rebudes. «Així com el cos, sense l'esperit, és mort, també la fe sense les obres és morta» (*Jm 2,26*).

Era un home agraït, conscient de l'ajuda generosa d'aquells joves, que no volia oblidar ni els fets ni les persones i, a més, ho feia palès amb les seves paraules. «Així passa també amb la fe: si no es demostra amb les obres, la fe tota sola és morta» (*Jm 2,17*).

JORNADA DE RESPONSABILITAT EN EL TRÀNSIT

Que sant Cristòfol ens faci ser prudentes

Un any més, des de la Pastoral del Trànsit, fem acte de presència a les portes d'unes vacances plenes d'esperança, i amb ganes de canviar les activitats més o menys monòtones de cada dia.

Sempre és bo tenir uns moments per descansar, per quedar-nos sols, per pensar el que fem i perquè ho fem. Però això ens costa, ja que ens fa por el silenci, escoltar-nos a nosaltres mateixos. Aquesta és una teràpia molt bona, que ens relaxa i, probablement, ens podem quedar adormits. Signe de cansament!

Aquest cansament, l'estrès en el treball, les situacions familiars, economies precàries, les feines de casa, i molts altres factors, fan que la nostra situació no sigui la millor per conduir; que sortim al carrer amb preses i no tinguem prou consciència dels perills que això pot representar.

Per desgràcia, només cal veure les estadístiques per adonar-nos de l'alta sinistralitat a les carreteres, pobles i ciutats. I les causes acostumen a ser errades humanes i en ben poques ocasions els sinistres es produeixen per fallades mecàniques.

Des d'aquest *petit racó de pensar* us convidem a fer un *reset* (de l'anglès, reposar o reiniciar) per pensar que les vacances són un temps per gaudir, sols o amb

la companyia dels qui més us estimeu; de compartir uns espais comuns com són les carreteres, els camins, els carrers, els semàfors i els passos de vianants. I hem d'evitar qualsevol ingesta inadequada, tant en el menjar com en la beguda; i també oblidar-nos del mòbil (el mans lliures també és motiu de distraccions) i, molt important, fer les coses amb molta pau tant de ment com d'esperit. I amb prou temps!

En moments difícils d'angoixes i de nervis per unes retencions, o per altres circumstàncies, fem unes respiracions pausades i posem en pràctica aquesta reflexió fàcil però, de vegades, difícil d'aplicar: «Fes als altres tot allò que vols que et facin a tu» (extret d'un passatge de l'Evangeli de Lluc 6,31).

Des de la Pastoral del Trànsit, us desitgem un bon dia de sant Cristòfol, patró dels conductors i, perquè no, també del món de la mobilitat. Que ell ens faci ser prudentes.

Bones vacances! Tant si sortiu com si us quedeu als vostres llocs habituals de residència, seny i pau.

Esteve Rifà Casals
Col·laborador del Secretariat de Pastoral del Trànsit, bombers i cossos de seguretat, Arquebisbat de Barcelona

Lectures de la missa diària i santoral

8. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Gn 28,10-22a / Sl 90 / Mt 9, 18-26]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dimarts [Gn 32,22-32 / Sl 16 / Mt 9,32-38].

Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Dimecres [Gn 41,55-57; 42,5-7a.17-24a / Sl 32 / Mt 10, 1-7].

Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. □ Dijous [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29].

Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Divendres [Gn 46,1-7.28-30 / Sl 36 / Mt 10,16-23].

Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prevere i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prevere i mr.; santa Marciana, verge i mr.

13. ■ Dissabte [Gn 49,29-32; 50,15-24 / Sl 104 / Mt 10,24-33].

Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ † Diumenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.)

[Dt 30,9b-14 / Sl 68 / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers. Sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol, i uclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç, i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos». La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són, d'admirables, / les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa / amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella, és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarro, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El Regne de Déu és a prop vostre.

Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El Regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble».

Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom». Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpions i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»

Lectura del libro de Isaïes (Is 66,10-14c)

Festead a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis; alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto; mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado, se manifestará a sus siervos la mano del Señor».

Salm responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Los que teméis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / ni me retiró su favor. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, por la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es la circuncisión ni la incircumcisión, sino la nueva criatura. La paz y la misericordia de Dios vengán sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me moleste, pues yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 10,1-12.17-20)

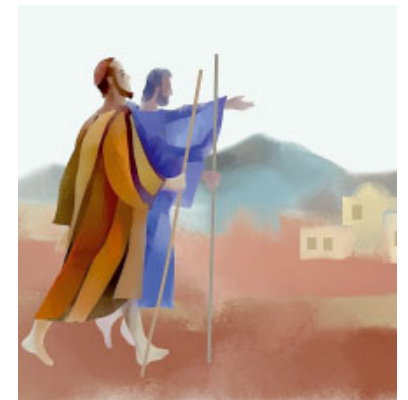
En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos, y los mandó delante de él, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogad, pues, al dueño de la mies que envíe obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os envíe como corderos en medio de lobos. No llevéis bolsa, ni alforja, ni sandalias; y no saludéis a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: "Paz a esta casa". Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz; si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comiendo y bebiendo de lo que tengan: porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa en casa. Si entráis en una ciudad y os reciben, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya en ella, y decidles: "El reino de Dios ha llegado a vosotros".

Pero si entráis en una ciudad y no os reciben, saliendo a sus plazas, decid: "Hasta el polvo de vuestra ciudad, que se nos ha pegado a los pies, nos lo sacudimos sobre vosotros. De todos modos, sabed que el reino de Dios ha llegado". Os digo que aquel día será más llevadero para Sodoma que para esa ciudad».

Los setenta y dos volvieron con alegría diciendo: «Señor, hasta los demonios se nos someten en tu nombre». Él les dijo: «Estaba viendo a Satanás caer del cielo como un rayo. Mirad: os he dado el poder de pisotear serpientes y escorpiones y todo poder del enemigo, y nada os hará daño alguno. Sin embargo, no estéis alegres porque se os someten los espíritus; estad alegres porque vuestros nombres están inscritos en el cielo.»

Cridats espiritualment a la missió

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

La missió de Crist, que és un itinerari espiritual vers la glòria del Pare, demana desmantellar el propi egoisme i els propis pecats. La predicació dels missioners itinerants del Senyor és una invitació amb dos sentits fonamentals. El primer, la real necessitat que aquestes paraules ressonin en el món contemporani amb opcions concretes. Avui en dia, quan experimentem que impera un amor excessiu per la temporalitat, la materialitat, la pròpia subjectivitat i els propis interessos, bons i legítims, la predicació del Senyor que ens proposa que sigui Déu qui regni en la nostra vida és una necessitat obligatòria.

El segon, però, és igual d'important que el primer: deixar que Déu sigui el centre real de la nostra vida també és qüestió d'actituds, és a dir, de disposicions espirituals que marquin el tot de la nostra existència present a la llum de la futura. Ja ho recordava sant Ambròs en interpretar l'exageració de no saludar ningú: «És cosa bona saludar, però millor és acomplir madurament els (manaments) de Déu, que sovint triguem a fer, i per això l'ofenem» (*Sobre l'Evangelio de Lluc*, VII, 63).

Ara bé, ens convé també recordar una altra cosa: aquesta crida a la missió, primer de tot és un itinerari espiritual. Per això, cal tenir en compte que, tant la predicació com l'actitud han d'anar animades d'un element insubstituïble: la fe en la força del Pare celestial per Jesucrist. Aquesta certesa espiritual, sobrenatural, recolzada només en la Paraula del Déu que se'ns manifesta, és la que ens farà forts en l'acció, perseverants en la contemplació, i fermes en la lluita pel nom del Senyor. *Credimus in te, Domine.*

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 7, a les 12 h. Missa i consagració al Sagrat Cor al Temple del Sagrat Cor del Tibidabo.

Dimecres 10. Visita a una activitat d'estiu del Moviment Cristià d'Esplais i Colònies (MCEC).

Del divendres 12 al dilluns 15. Pelegrinatge de professors de les escoles diocesanes i parroquials de la diòcesi a Santo Domingo de la Calzada (dintre del Camino Riojano a Santiago).

Notícies

Celebració del Corpus Christi a la Catedral. Els actes varen ser:

- *Dijous 20 de juny, a les 18 h.* Benedicció de l'Ou com Balla per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses a l'atri de la Catedral.
- *Diumenge 23.* Mons. Saiz Meneses presidí la Missa a la Catedral, a les 12 h, amb la participació de la Capella de Música de la Catedral. Diversos grups confeccionaren catifes florals que foren visitades des del dissabte fins al dilluns.

El dia del Corpus Christi va ser també el Dia de la Caritat amb el lema: «Desigualtat, una ferida que no cicatritza.»

55è Aniversari de la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Bellavista. El diumenge 16 de juny, al Teatre Auditori de Bellavista (Les Franqueses del Vallès), es va presentar el llibre *Sant Francesc d'Assís a Bellavista. Una parròquia al servei del barri*, amb la presència de Laura Mor, autora, i Mn. Josep Baena, Rector.

CONFIRMACIONS

En successius números del *Full Dominical* anirem publicant la notícia de les celebracions del sagrament de la Confirmació que han tingut lloc aquest any a diferents parròquies.

Mare de Déu de la Mercè de Badia del Vallès. El diumenge 28 d'abril, Mons. Salvador Cristau administrà el sagrament de la Confirmació a 33 persones.

Sant Cebrià de Valldoreix. El dissabte 4 de maig, Mons. Salvador Cristau va confirmar 5 adults.

Sant Vicenç de Mollet del Vallès. El dissabte 4 de maig, Mons. Saiz Meneses,

Bisbe de Terrassa, confirmà 6 adolescents.

Agenda

Festa de Sant Cristòfor. Dimecres 10 de juliol, a les 19.15 h. A l'ermita de Sant Cristòfor (s. XI) a Ca n'Anglada (Terrassa). Celebració de l'Eucaristia. Predicarà Mn. Robert Baró. Seguidament, concert de la Coral Sant Cristòfor i piccolabis.

Pelegrinatge de professors de les escoles diocesanes i parroquials. Dia 12 de juliol: Sortida de Terrassa. Missa a la Santa Capilla de la Basílica del Pilar a Saragossa i arribada a Santo Domingo de la Calzada. Dia 13: Visita a San Millán de la Cogolla i els monestirs de Yuso i de Suso. Dia 14: Visita a Santo Domingo de la Calzada. Dia 15: Retorn a Terrassa. Missa a la catedral de Barbastro.

Setmana de pregària. La Renovació Carismàtica Catòlica organitza la Setmana de pregària a Arbúcies. Es durà a terme del 5 al 9 d'agost al Casal de la Pau (Arbúcies), amb el P. Josep M. Massana, OFM, i el lema «Jesús, mestre de pregària». Informació: tels. 669 130 010 i 618 293 992.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

«Tratad a los demás como queréis que ellos os traten»

En este primer domingo de julio celebramos la Jornada de Responsabilidad en el Tráfico. El lema de este año dice así: «No hagas a nadie lo que tú aborreces». Se inspira en una recomendación de Jesús, —«tratad a los demás como queréis que ellos os traten»—, que se encuentra en el capítulo 6 del evangelio de san Lucas, en el centro de un fragmento que trata sobre la misericordia y el amor a los enemigos. Comportarse con los demás como queremos que los demás se comporten con nosotros es un buen criterio de actuación para las relaciones interpersonales; un criterio realista y razonable, que ciertamente resulta muy práctico y eficaz para la convivencia humana.

Las relaciones humanas se realizan en gran medida a través de la reciprocidad, que es la acción de corresponder a otra persona, de dar y recibir, de intercambiar bienes y servicios. Los

vínculos personales, familiares, profesionales, económicos, políticos, etc., se desarrollan según los intercambios que se llevan a cabo. En la relación entre los esposos y en todos los ámbitos de la relación de familia, las personas intercambian sobre todo sentimientos y amor; en el mundo del trabajo tiene lugar principalmente un intercambio de bienes; algo parecido se puede decir respecto a las relaciones entre empresas, instituciones y administraciones; por último, en el ámbito de las relaciones internacionales también existen mecanismos y prácticas de reciprocidad.

La reciprocidad es un valor social que ayuda al crecimiento personal y que de alguna manera oxigena las relaciones humanas e institucionales, porque se generan beneficios para todas las partes. Ahora bien, para que lleguen a buen puerto las relaciones entre personas e instituciones es

necesaria la inteligencia social, que es la capacidad para relacionarse con los demás de manera armoniosa, pacífica y constructiva. La buena relación ayuda a comunicarse de manera efectiva, a saber gestionar las emociones y a obtener buenos resultados en las diferentes interacciones sociales. No hay que olvidar que cuando nacemos, dependemos absolutamente del trato y el cuidado que nos brinda nuestra madre; necesitamos alimentos y atención, pero también afecto y proximidad, y esa necesidad dura toda la vida.

La inteligencia social nos ayuda a tener en cuenta al otro y a no guiarnos únicamente por nuestro interés personal; también a moderar el afán de poder y a ser más solidarios y conscientes de la pertenencia a un grupo humano concreto; por otra parte, eleva la autoestima porque hace que la persona se sienta aceptada y valo-

rada y eso le hace sentirse también más segura de sí misma. Este factor de inteligencia lleva a implicarse activamente en los diferentes ámbitos de la sociedad, a desarrollar el sentido de comunidad, a interesarse no sólo por sí mismo, sino también por las causas nobles en todos los ambientes de los que se forma parte, por la historia pasada y por el futuro que vendrá, y por mejorar el mundo desde una actitud solidaria.

Jesús nos enseña a tratar a los demás como queremos que ellos nos traten. Pero también nos motiva para ir más allá, para llegar a amar incluso a los enemigos, para hacer el bien a los que nos odian, bendecir a los que nos maldicen, orar por los que nos injurian, perdonar siempre, ser compasivos como nuestro Padre celestial es compasivo. Jesús enseña no sólo a cumplir con el principio de la reciprocidad, de la justicia en las relaciones con los otros, sino que también ayuda a vivir las relaciones con los demás desde la perspectiva de la misericordia, a ser siempre benignos e indulgentes, ofreciendo misericordia y descubriendo la verdadera alegría en el compartir con generosidad.